No. 1280 Zaterdag 11 Juli 1908. 25ste Jaargang.

# AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1— 7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0,15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 10 Juli.

## Is de Regeering op de hoogte van onzen toestand?

In de Nederlandsche Bladen van de meest verscheiden richting staat dato 16 of 17 Juni 't volgend telegram te lezen:

Reuter seint uit New-York:

Een telegram uit Willemstad (Curaçao) meldt, dat een Venezolaansch kustbewakingsvaartuig in open zee ter hoogte van de baai van Coro door schoten de twee Nederlandsche schoeners *Marion* en *Carmita*, die geregeld tusschen Aruba en Curaçao varen, deed stoppen en die schoeners dwong naar Coro koers te zetten, alwaar zij twee dagen werden aangehouden. Alle niet in mailzakken geborgen brieven, aan boord van die schepen aangetroffen, werden in beslag genomen."

Het *Algemeen Handelsblad* schrijft naar aanleiding van dit bericht: Aanhouding van uit Curaçaosche havens afkomstige vaartuigen door Venezolaansche kustwachtschepen, als nu weer werd geconstateerd, is een telkens terugkeerend verschijnsel, waartegen naar het schijnt alle vertogen van Nederlandsche zijde niets mogen baten.

Waar zulks evenwel kon voorkomen, terwijl de betrekkingen tusschen Venezuela en Nederland en zijn Koloniën van den meest vriendschappelijken aard waren, is het te verwachten, dat zulke incidenten zich meer zullen voordoen bij eenige spaning.

Het blijkt nu, dat werkelijk eenige spanning bestaat. Aan de laatstelijk ontvangen Curaçaosche bladen ontleenen we toch, dat President Castro in de laatste dagen twee decreten had uitgevaardigd, die alles behalve gunstig voor den handel van Curaçao zijn en zelfs verderfelijk voor de scheepvaart genoemd mogen worden."

Ook *De Tijd* sprak in gelijken geest. Het was derhalve, niet slechts langs telegrafischen weg, maar ook door de Curaçaosche Bladen, met de gewone post ontvangen, aan de Nederlandsche Pers bekend geworden, DAT ER WERKELIJK EENIGE SPANNING bestaat tusschen Venezuela en Curaçao, zoodat de Nederlandsche Bladen verwachtten, dat zulke incidenten, als met de *Marion* en *Carmita*, zich nu wel meer zullen voordoen.

Nu lezen wij in *De Tijd* van 17 Juni de volgende mededeeling, voorafgegaan door de woorden: „Wij ontvingen zoo even nog uit 's Gravenhage," terwijl *Het Vaderland* boven hetzelfde bericht schreef: „Een blijkbaar officieus communiqué meldt aan de bladen:"

„Omtrent de aanhouding van twee Curaçaosche vaartuigen door Venezolaansche schepen zijn hier te lande nog geen officieele berichten ingekomen.

Voor zoover met de toestanden bekend, vermoedt men, dat de twee aangehouden schepen door het Venezolaansche kustvaartuig zijn aangezien voor schepen met smokkelwaar aan boord.

De betrekkingen met Venezuela — zoo wordt er bijgevoegd — waren sedert de vorige jaren veel verbeterd EN IN DEN LAATSTEN TIJD VAN VRIENDSCHAPPELIJKEN AARD."

Tot zoover de berichten uit de Nederlandsche bladen. Wij hebben ons de vrijheid veroorloofd het laatste gedeelte der officieuze mededeeling dubbel te onderschrappen om er goed den nadruk op te leggen, dat, terwijl de Nederlandsche Pers uit de Curaçaosche Bladen begrijpt, dat er eenige spanning heerscht tusschen Venezuela en Curaçao, en als gevolg daarvan meerdere onvriendelijkheden van Venezuela verwacht, aan de Nederlandsche Regeering blijkbaar [illegible] van die gespannen verhouding bekend is, zoodat de Regeering in de verbeelding bleef verkeeren, dat de verhouding tusschen Venezuela en Curaçao nog steeds van vriendschappelijken aard is.

Maar nog duidelijker heeft de Regeering bij monde van Z. Exc. den Minister van Buitenlandsche Zaken zich uitgesproken en afdoende bewezen, dat men in den Haag nog volstrekt niets vermoedt zelfs van onzen diep treurigen, onhoudbaren toestand.

In *The New-York Herald* van Zaterdag 27 Juni leest men:

„Den Haag, Vrijdag.—Heden werd in de Tweede Kamer de Regeering geïnterpelleerd omtrent de aanhouding van twee hollandsche schepen. In zijn antwoord zeide de Minister van Buitenlandsche Zaken, dat noch de Minister in Caracas, noch de Gouverneur van Curaçao hem iets over dit voorval hadden medegedeeld. Volgens den Minister is de eenigste moeilijkheid, welke op het oogenblik bestaat tusschen Venezuela en Nederland, als gevolg van voorzorgsmaatregelen door het Gouvernement van Curaçao genomen tegen de pest te La Guaira, dat Venezuela strenge represaille-maatregelen uitvaardigde tegen de Curaçaosche scheepvaart.

De Minister besloot met te zeggen, dat hij overtuigd was, met het oog op de buitengewoon hartelijke betrekkingen, welke in de laatste jaren bestaan hebben tusschen Nederland en Venezuela, dat de wolken spoedig zullen verdwijnen en verdere moeilijkheden uit den weg geruimd zullen worden."

Zijn al deze berichten betrouwbaar, dan moeten wij wel als vaststaande besluiten:

Over de aanhouding van de *Marion* en de *Carmita* is geen woord geseind naar Nederland, noch door onzen Minister-resident te Caracas, noch door den Gouverneur.

Uit de algemeene verontwaardiging, welke in die dagen over deze aanhouding hier heerschte, mogen wij afleiden, dat velen zeker verwacht hadden, dat, toen deze nieuwe onvriendelijkheid van Venezuela gevoegd werd bij de lange reeks van vijandige decreten, dit feit onmiddelijk naar Nederland zou zijn overgeseind.

Het schijnt echter aan ons Bestuur daarvoor niet belangrijk genoeg te zijn geweest.

Het voorgevallene met de *Gloria* en de gevolgen daarvan zijn natuurlijk den Minister wel bekend. Dat kon ook moeilijk voor de Regeering verborgen blijven. De Curaçaosche Bladen, waarin het voorval wijd en breed beschreven is, waren reeds lang in Nederland, en ten overvloede werd het nog eens onder de aandacht van het Publiek gebracht door een breedvoerige Correspondentie uit Curaçao, voorkomende in *De Tijd* van 12 Juni.

Onbegrijpelijk echter en onverklaarbaar is het ons, hoe men 16 Juni officieus uit den Haag aan de Bladen kon berichten:

De betrekkingen met Venezuela waren sedert de vorige jaren veel verbeterd en IN DEN LAATSTEN TIJD VAN VRIENDSCHAPPELIJKEN AARD.

IN DEN LAATSTEN TIJD heeft Curaçao van Venezuela niets anders dan plagerijen, onvriendelijke bejegening, vijandelijkheden zelfs te verduren gehad.

19 Februari ll. verscheen het decreet, waarbij aan de Curaçaosche werklieden verboden werd van af 1 April nog eenig sjouwerswerk te verrichten aan boord van stoomschepen, liggende in Venezolaansche havens. Een groot getal Curaçaosche arbeiders werd daardoor broodeloos gemaakt.

5 Maart werd de *Penelope*, varend onder Nederlandsche vlag en uitgezonden naar Aruba om in dienst van het Gouvernement officieele bescheiden naar de Autoriteiten aldaar over te brengen, door Venezolaansche kustwachters tegengehouden. Schip en bemanning werden opgebracht naar Adicora, later naar Coro en eindelijk naar Puerto-Cabello, alwaar de bemanning werd gevangen gezet in het Castillo San Antonio, een staatsgevangenis voor politieke misdadigers.

Van smokkelwaar viel in dit schip schijn noch schaduw te ontdekken de eenige vracht welke het meevoerde, was wat oud ijzer als ballast.

Van 13 Maart—4 April zijn de vijf Nederlandsche onderdanen, die de bemanning van het schip uitmaakten in dat Castillo gevangen gebleven, blootgesteld aan allerlei ontberingen. De dienstbrieven waren den Heer CONSTAN VAN DER HANS, met de overbrenging daarvan belast, afgenomen en eerst later, geopend en wel, terug gegeven.

In dien zelfden tijd werd ook een barkje van Aruba, *La Justicia*, op de zelfde wijze bemoeilijkt, en de bemanning gevangen gezet en gevangen gehouden. Tot op den dag van heden is van hen niets anders bekend dan een brief, een veertien dagen geleden uit de gevangenis geschreven naar Aruba, waarbij zij smeeken om hulp en bevrijding.

18 April, nadat de pest reeds een maand lang geheerscht had binnen La Guaira, dat al dien tijd geregeld met Curaçao in verbinding bleef, kwam hier eerst de officieele aanzegging van het bestaan eener besmettelijke ziekte.

Ofschoon de Regeering van Venezuela door zoolang te talmen met de mededeeling van het bestaan eener ziekte, waarvan de besmetting zoo gemakkelijk naar onze haven kon zijn overgebracht, nu juist geen blijk gaf van bizondere oplettendheid en vriendschap ten onzen opzichte, hebben de Curaçaosche Autoriteiten.

Venezuela voortdurend zooveel mogelijk ontzien, en de quarantainemaatregelen zoo beperkt mogelijk toegepast.

Hoe krachtig een niet te miskennen beweging onder de bevolking ook aan drong op strenger maatregelen, het Bestuur bleef, ten spijt van de ontevredenheid van een deel der bevolking, ten koste zelfs van quarantaine, afgekondigd in sommige vreemde havens voor schepen komende uit Curaçao, omdat wij al te goedgunstig waren ten opzichte van Venezuela en niet voldoende maatregelen namen, het Bestuur bleef angstvallig alles vermijden, wat onze naburen ook maar in het minste kon prikkelen.

Toen kwam het *Gloria*-incident. Voor één Venezolaansch schip om dengdelijke redenen naar de quarantaine gezonden, werden de geheele handel en scheepvaart op Curaçao lam geslagen.

Dat was het antwoord op al onze vriendelijkheid.

Door alles wat reeds was voorafgegaan waren de gemoederen der bevolking al vrij heftig bewogen, de decreten van schorsing der overscheping op Curaçao en van algeheel verbod tot uitklaring der Curaçaosche zeilschepen naar Venezuela deden de maat overloopen. De ontevredenheid openbaarde zich algemeen. Toen de bevolking nu, na weken van ongeduldig wachten geen verandering in den toestand zag en niets vernam van al wat het Bestuur misschien in stilte deed om aan den onhoudbaren toestand een spoedig einde te maken, toen de bevolking nu dagelijks meer de nadeelige gevolgen der decreten van President Castro, die ons economisch even met algeheelen ondergang bedreigden, ondervond, werd het openlijk gezegd, dat men begon te twijfelen, of het Koloniaal Bestuur wel voldoende den hoogen ernst van het oogenblik inzag en krachtig genoeg bij de Hooge Regeering in Nederland aandrong op spoedige en afdoende hulp.

Hoezeer de Pers ook klaagde, noch officieus, noch officieel werd haar eenige mededeelingen verstrekt. Men bleef in het onzekere, niet wetende of er iets gedaan werd, noch minder wat. Toen kwam er bij de aanhouding van de *Carmita* en de *Marion*. De ontevredenheid der bevolking werd nu verontwaardiging. Men zag nergens hulp, noch van verre, noch van nabij en voelde zich weerloos overgeleverd aan hen die ons kwaad willen. Kan Nederland zijn Koloniën dan niet meer beschermen? Zouden wij dan werkelijk geen hulp te verwachten hebben uit Nederland?

## Wetenschappelijk Allerlei.

### HAGELSCHIETEN.

Het nieuwste op dit gebied is thans uitgevonden door twee Belgische luchtschippers.

Het is een vrijvliegende ballon, die met dynamiet gevuld wordt en 3 minuten en 40 seconden na de opstijging uit elkander barst en de hagelwolken totaal verdrijft, zooals genomen proeven hebben bewezen.

### Hagelkanonnen en hagelvuurpijlen.

Het fiasco van het hagelschieten met kanonnen, zooals dat uit de mislukkingen der talrijke proeven in Italie en Stiermarken is geconstateerd, mag er niet toe leiden, te wanhopen aan de werking van andere explosie-middelen tegen de hagelplaag.

In een correspondentie in de „N. R. Ct." vinden wij weergegeven, wat de directeur van het weerstation te Küsnacht mededeelde over het gebruik van knalvuurpijlen, die beter voldeden dan de hagelkanonnen.

Vooreerst toch eindige de uitwerking van 't kanonschot in den regel juist dáár, waar het eigenlijk pas recht moest inslaan. De afstand van terrein tot wolkenhoogte is zoo groot, dat de drangkracht van het schot verlamd is eer het de dreigende sferen heeft bereikt. Ook laat zich de uitwerking bij het kanon niet van te voren regelen en richten naar de hoogte der buien

Geheel anders is het met den knalvuur-pijl. Men gebruikt in Küsnacht twee types, nl. voor 400—500 en voor 600—800 meter hoogte. De eigenlijke ontploffing volgt eerst als het opgeschoten projectiel de bui getroffen heeft. En dat de verstoring in de constellatie der onweersatmosfeer een geweldige is, heeft men met proeven op den beganen grond kunnen aantoonen.

De practijk heeft tevens bewezen, dat het beste en snelste resultaat verkregen wordt door het zoo snel mogelijk achter elkander afvuren van een paar series dezer pijlen Aan de eenmaal geschoten bres mag geen tijd gelaten worden om weer dicht te vallen; de verstoring in de atmosfeer, bewerkt door het eerste schot, moet door de volgende steeds intensiever gemaakt worden, zoodat de kracht daarvan gebroken wordt.

Om dit doel te bereiken heeft men in de pyrotechnische fabriek van Emmicholen speciale pijlen-series samengesteld, die met regelmatige onderbrekingen nagenoeg vlak na elkander ontbranden. Deze pijlen zijn bovendien door een extra-omkleeding tegen den invloed van regen beschermd. Het aantal, 't welk voldoet om een dreigende hagelbui te verstoren, varieert van 20 tot 60 stuks.

Over de resultaten heeft de districtopzichter van Küssnacht waardevolle aanteekeningen verzameld, die zich niet alleen uitstrekken over een periode van vijf jaren; maar—en daar komt het vooral op aan—over de schade door hagelslag aangericht in de districten, die Küssnacht omringen, en waar men geen hageldienst heeft ingericht. Vergelijkt men de cijfers dezer districten en die van Küssnacht met de vrij nauwkeurige aanteekeningen over het verloop der buien, dan is het niet wel mogelijk de gunstige gevolgen van het hagelschieten te ontkennen. Eerder is men geneigd — zegt de berichtgever — aan te nemen, dat elders de zaak niet met voldoende vertrouwen en dientengevolge niet met den noodigen ernst werd aangepakt.

### De nieuwste vliegmachine,

de uitvinding van den Amerikaan Holland, wiens naam reeds wereldbekend is geworden door de naar hem genoemde onderzeesche torpedoboot, is een toestel, bestaande uit 4 vleugels, van 3 M. lengte elk, die aan de schouders en heupen bevestigd en door handvatten en trappers in beweging gebracht worden. De machine weegt ongeveer 20 pond. Het raam is van aluminium en staaldraad, en het overtrek van de vleugels van zijde. De vlucht moet ondernomen worden van eene kleine verhevenheid af. De heer Holland beweert verder, dat alleen de eerste vleugelslagen eenige inspanning vereischen, na de eerste slagen kan de vliegende zoo licht en zeker voortzweven „als een vogel"; en met een inspanning, die niet veel grooter zou wezen dan men om te fietsen gebruikt, zou men er met gemak in slagen, 65 tot 80 K.M. in het uur af te leggen. De heer Holland heeft meer dan 40 jaren aan vliegmachines gewerkt.

### Een drama in de lucht.

Van een hoogte van 5000 meter omlaag te vallen en dan alleen maar wat duizelig te zijn, schijnt een avontuur, dat alleen in de boeken van Jules Verne gebeuren kan.

Toch heeft men te Parijs een dergelijk geval mee gemaakt.

Het gebeurde met een ballon captif, een luchtballon, die langs een kabel opstijgt en door middel van een electrischen stroom weer omlaag wordt getrokken.

Toen de ballon in den middag als naar gewoonte opsteeg, brak er eensklaps een onweer los. Men gaf aanstonds het sein tot dalen, maar het was te laat. Door een geweldigen windstoot werd de ballon losgerukt en als een kogel vloog hij het luchtruim in, de doodsbenauwde pleizierreizigers akelig gillende met zich medevoerend. Volgens het verhaal van den kapitein steeg de ballon tot 5000 meter hoogte. Daarna begon hij te dalen. Dank zij den stormwind, werd nu de gehavende ballon een parachute, die het schutje in een val tegen hield. Tusschen een paar schoorsteenen eener gasfabriek kwam ten stotte de ballon terecht en de reizigers, die doodsangsten hadden uitgestaan, konden ongedeerd uitstappen.

De wonderen zijn de wereld nog niet uit!

Omtrent het ongeval met den luchtballon te Parijs, waarvan wij reeds melding maakten, komen nader bijzonderheden aan het licht.

Een der luchtreizigers, een jonge man van 23 jaar, vertelt, hoe na het knappen van de lijn, de ballon de lucht invloog. Allen bukten zich zoover mogelijk en kropen heel onder in de mand. Hoe hoog zij vlogen was niet uit te maken, maar op een gegeven oogenblik zaten zij midden in de dichte wolken en het werd duister alsof het nacht was. Ik had de gewaarwording, aldus de jongeling, dat ik in een donkeren put werd neergelaten. Geen meter ver konden wij zien. Pas toen wij even later uit de wolken waren, konden wij ons rekenschap geven van den vreeselijken toestand, waarin wij ons bevonden.

Alle passagiers schreeuwden van ontzetting maar de kapitein commandeerde: verroer u niet. Er is geen gevaar, als u gehoorzaamt. Het

Die pijnlijke toestand van twijfel werd onverdragelijk.

Het vaderlandslievend gevoel dreef de bevolking zich met vol vertrouwen te wenden tot Hare Majesteit, overtuigd, dat Nederland ons helpen kon en helpen wilde. Maar dan moest de Hooge Regeering in het Moederland ook diep doordrongen worden van de algeheele hulpeloosheid, waarin wij ons bevonden. Dan moest Nederland niet slechts de decreten kennen van Grl. CASTRO, maar ook de vèr strekkende gevolgen daarvan voor ons eiland. Dan moest Nederland den toestand door en door kennen, geheel en al, zooals deze in werkelijkheid is. Men begreep: als men in Nederland onzen toestand ten volle kende, zou de hulp niet uitblijven. Men legde derhalve aan Hare Majesteit onzen toestand bloot, eenvoudig en eerlijk.

Men moet in Nederland weten, dat Curaçao zoo goed als alle eigen leven mist, slechts leven kan door handel en scheepvaart.

Men moet in Nederland weten, dat onze handelstand sinds lang reeds kwijnend is en een paar maanden van algeheelen stilstand van zaken niet verdragen kan.

Duurt de toestand, zooals deze thans is, nog langer voort, dan zullen verschillende handelshuizen zich niet langer staande kunnen houden.

Men moet in Nederland weten, dat de armere bevolking door gebrek aan werk en verdiensten, zoo goed als uitgeput is. En dit niet slechts in de stad, maar ook in de buitendistricten. De oogst is verleden jaar door gebrek aan regen weder mislukt en tot dusverre bleef dit jaar even droog. Het gebrek aan water is algemeen. In de stad zijn zeer veel regenbakken leeg en niet dan tegen hoogen prijs is nog wat drinkwater te koop.

Men moet in Nederland weten, dat Curaçao een crisis doormaakt, zoo hevig als nooit te voren.

Slechts als onze schepen spoedig weder kunnen uitvaren en de handel weder opleeft, is nog veel onheil te voorkomen, anders vallen de rampen niet te overzien.

En in denzelfden tijd, dat Curaçao zulk een hevige crisis doormaakt, tengevolge van de vijandelijkheden van Venezuela, verklaart de Hooge Regeering in Nederland, tot tweemaal toe, dat de betrekkingen tusschen Venezuela en Curaçao zeer vriendschappelijk zijn.

Of men in Nederland ook goed op de hoogte is van onzen toestand ?

# VERORDENING,

## houdende verdeeling van het eiland Curaçao in districten en wijken.

**Nota naar aanleiding van het eindverslag.**

Aangenaam was het den Gouverneur uit het Eindverslag betreffende dit ontwerp-verordening te vernemen, dat de Afdeelingen zich ermede konden vereenigen.

Naar aanleiding van de hierbij aangeboden Nota van Wijzigingen, heeft hij de eer het volgende ter kennis van den Raad te brengen.

Na de indiening van dit ontwerp aan den Kolonialen Raad, werd door Zijne Excellentie den Minister van Koloniën ad interim de opmerking gemaakt, dat het geheel stadscomplex een naam mist en in het spraakgebruik (althans in Nederland) de hoofdstad van het eiland Curaçao den naam van „WILLEMSTAD" draagt, en het denkbeeld geopperd om door eene wijziging van het ontwerp een einde te maken aan dien minder eigenaardigen toestand: door de voorgestelde wijziging van art. 2 is aan dien wensch tegemoet gekomen.

In verband hiermede wordt door den Gouverneur verder het voorstel gedaan om het woord „Willemstad" voorkomende achter de woorden „Eerste wijk" in art. 8 van het ontwerp, en alsook de andere tusschenhaaks geplaatste woorden „Pietermaai", „Scharlo", „Berg Altena" en „Overzijde", te doen vervallen, aangezien de omschrijving van de verschillende wijken duidelijk genoeg aanwijst; waar die wijken gelegen zijn.

Tengevolge van de thans gevallen beslissing betreffende de regeling van het districtsbeheer acht ondergeteekende het wenschelijk tevens de grenzen der buitendistricten, die in het ontwerp waren opgenomen overeenkomstig het P. B. van 1863, No. 11, eenigszins te wijzigen en vast te stellen zooals aangegeven in de gewijzigde artikelen 3, 4, 5, 6 en 7.

## NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Artikel 1. Het eiland Curaçao wordt verdeeld in vijf districten", blijft onveranderd.)

Artikelen 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van de ontwerp–verordening, houdende verdeeling van het eiland Curaçao in districten en wijken, worden gewijzigd en aldus gelezen :

Art. 2.

Het eerste of stadsdistrict draagt den naam van Willemstad en wordt begrensd ten Zuiden door de Caraïbische Zee; ten Oosten door de Oostgrens van het erf van Vianen, een gedeelte van den Vianenweg, den Rotsweg, de Kleisteeg, de Maria Magdalenasteeg, en vervolgens door een lijn Zuid|Noord loopende tot aan het Schottegat; ten Noorden door het Schottegat en een lijn Oost|West tot aan den weg naar Welgelegen en ten Westen door een gedeelte van den weg naar Welgelegen, de Westelijke grens van 's lands hospitaal op Plantersrust en verder door een lijn Noord|Zuid tot aan de Caraïbische Zee.

Art. 3.

De grenzen van het tweede district worden gevormd door de Oostelijke grens van het eerste district, het Schottegat, de Noordelijke grens van Groot Davelaar, de Oostelijke grenzen van de plantages Bloempot en Rooi Katootje, de Westelijke grenzen van de plantages Corrie en Brievengat, de Oostelijke grens van de plantage Noordkant en verder door de Caraïbische Zee.

Art. 4.

Het derde district wordt begrensd ten Oosten door de Westelijke grens van het eerste en tweede district; ten Noorden door de Caraïbische Zee; ten Westen door de Westelijke grenzen van de plantages Hato, Groote Berg en Malpays en ten Zuiden door de Caraïbische Zee.

Art. 5.

Het vierde district wordt begrensd ten Noorden door de Westelijke grens van het derde district; ten Zuiden door de Caraïbische Zee en ten Westen door de gedeeltelijke grenzen van de plantages St. Jan, Pannekoek, Dokterstuin en Ascencion, zoodanig dat St. Jan en Ascencion worden gerekend te behooren tot het vierde district en Pannekoek en Dokterstuin tot het vijfde district.

Art. 6.

Het vijfde district wordt begrensd ten Noorden door de Caraïbische Zee, ten Oosten door de Westelijke grens van het vierde district en ten Zuiden en ten Westen door de Caraïbische Zee.

Art. 7.

Wanneer de grensscheiding van twee districten door een weg wordt aangewezen, behoort die weg tot het meest westelijk gelegen district.

(De verdeeling van het stads district in wijken blijft voorgesteld, zooals aangegeven in No. 1259 van ons blad. Alleen de tusschenhaakjes geplaatste woorden „Willemstad" „Pietermaai", „Scharlo", „Berg Altena" en „Overzijde" vervallen.

# Correspondentie.

## St. Eustatius.

*25 Juni 1908*

Als bekend, heeft de storm op 7 Maart l.l. hier in St. Eustatius heel wat schade veroorzaakt, voornamelijk aan verscheidene huizen, die alhoewel vóór den storm grootendeels in slechten toestand, na den storm of wel geheel vernield waren, of onbewoonbaar. Ook de estate „Ruimzicht en Curaçao", beter bekend onder den naam van „English Quarter" toebehoorende aan Mr. T. N. PANDT van Curaçao en Mrs. M. MACDONALD van St. Eustatius had veel van den storm geleden. Eenigen tijd geleden is men begonnen „English Quarter" te herstellen, en er werd een geheel nieuw gebouw van twee verdiepingen opgetrokken, gescheiden van het oude. Nauwelijks was alle werk geeindigd of alles werd in asch gelegd. Op Zaterdag 6 Juni hadden de timmerlui er de laatste hand aangelegd en in den nacht van 7 op 8 Juni brandde alles tot den grond toe af.

Mr. MACDONALD PANDT, die op die estate veel groot en klein vee hield, was van plan, om daar te gaan wonen en er ook 's nachts te verblijven om beter over zijn vee te kunnen waken en het stelen, wat nog al dikwijls voorkomt op St. Eustatius, zooveel mogelijk te beletten.

Het schijnt, dat dit niet naar den zin was, van die lui die er van houden om nu en dan een geit of lammetje buit te maken, en nu denkt men algemeen, dat er moedwil in het spel geweest is, en het huis in brand is gestoken, om den heer PANDT te beletten daar zijn voortdurend verblijf te vestigen. En dat dit wel waarschijnlijk is, blijkt vooral hieruit, dat alles tot den grond toe verbrand is, ofschoon de gebouwen gescheiden waren, en er in dien nacht geen bijzondere sterke wind was, die de oorzaak kon zijn geweest, dat het vuur zich over geheel de estate zou hebben verspreid.

Eenige werklui, die zich op een kwartier afstand van English Quarter bevonden, hadden s' nacht den brand gezien, maar hadden er den Heer PANDT geen kennis van gegeven dan den volgenden morgen, toen de Heer PANDT reeds op weg was naar English Quarter. Toen hij op zijn estate aankwam vond hij alles tot den grond toe afgebrand; onmiddellijk begaf hij zich naar de stad om den Gezaghebber van het gebeurde in kennis te stellen.

Tot nog toe zijn alle nasprongen naar de oorzaak van den brand zonder gevolg. Het is echter te hopen, dat men alles in 't werk zal stellen om zoo mogelijk de oorzaak van den brand te ontdekken, en den brandstichter, want niemand twijfelt er aan of er is kwaadwilligheid in 't spel, in handen te krijgen. Zulke kwaadwilligheid immers heeft een goede straf verdiend.

## St. Martin.

*25 Juni 1908.*

De belangstelling der bevolking, al blijft het aldoor nog maar in zeer nauwen kring, stijgt telken jare bij de verschijning der koloniale huishoudelijke Begrooting. En die belangstelling prikkelt de nieuwsgierigheid zóó uitermate, dat men met ongeduld de openbare zitting van den Kolonialen Raad ter behandeling der begrooting afwacht. Nu, de fractie der begunstigers, zelfs de ultra–economisten, mogen wel hun handen wrijven : er zijn kapitale sommetjes van de Begrooting afgevoerd; meer dan ooit! Ook de notulen van den Kol. Raad, handelend over de Begrooting, zijn dit jaar in omvang gewassen: 37 plus 22 pagina's dik. Zij slaan het record met die der vorige jaren ! Flink geschrapt en lijvig van omvang, dit is dan ook wel de indruk in totaal van de verschenen notulen.

Voor wien zich met dergelijke oppervlakkige beschouwing niet tevreden stelt, is de behandeling der Begrooting echter een tegenvaller. Gegeven het vermaak, dat de behandeling van enkele artikelen bood, valt toch plukken en havenen onzer huishoudelijke Begrooting zeer te betreuren. Het constateert een diepe en wijde groeve van meeningsverschil tusschen Raad en Bestuur. Denkt u den toestand van een enkel huisgezin in, waar op gelijke wijze men tot eenstemmigheid (?) komt over een te doene huiselijke uitgaven; was zulk een huisgezin niet diep te beklagen ? Waarom dan anders te denken over de behandeling van onze koloniale huishouding? Moeten we dan steeds op deze wijze blijven bestuurd worden ? Begrijpt men dan niet, dat die oneenigheid der wetgevende macht noodzakelijk terugwerkt op de belangen der kolonie? Een solied gebouw wordt niet op gescheurde fundamenten opgetrokken.

Daar zulke groote belangen er mee gemoeid zijn, is 't wel der moeite waard iets dieper hierop in te gaan.

Het wachtwoord èn van Bestuur èn van Kol. Raad is bezuiniging; vandaar dat de Raad zegt „slechts dan mede te werken tot uitgaven, wanneer blijkt, dat zij niet alleen nuttig maar ook bepaald noodig zijn." (Voorloopig Verslag §1.) En de Gouv. in zijn Memorie van Antwoord noemt dit „de eenige gezonde grondslag." De noodzakelijkheidstheorie is dus sterk op den voorgrond getreden, zoowel bij de opmaking als behandeling der Begrooting. Maar welke is de maat, waarnaar de noodzakelijkheid wordt uitgemeten ? Bij beoordeeling over de al of niet noodzakelijkheid van uitgaven voor openbare werken kan overeenstemming gemakkelijk vallen; hierin beslissen gewoonlijk waarneembare feiten of toestanden; hoogstens gaat het verschil van meening over de urgentie alleen der noodzakelijke uitgaven. Niet zóó bij vele andere uitgaven, waarbij een andere basis aan de noodzakelijkheid moet worden ondergeschoven. Ziet nu, hoe van beide zijden naar die basis der noodzakelijkheid of niet-noodzakelijkheid gezocht wordt.

Ik doe slechts eenige grepen uit de Begrooting. Bij de aanvrage van verhooging van traktement voor eenige ambtenaren heeft men zich op het standpunt gesteld van vraag en aanbod. En omdat van 's menschen werkkracht koopwaar gemaakt werd, werd de noodzakelijkheid der verhooging niet ingezien.

De noodzakelijkheid van een te bouwen school te Saba wordt uitgemeten naar het aantal hectaren, die het eiland aan oppervlakte heeft. Dat zoo'n argument kan goed gepraat worden, wil ik toegeven, maar de oppervlakte is toch geen maat, waaarnaar men over het getal scholen beslist. Hoe dan over het hoofdeiland Curaçao in deze te voordeelen? In het pleit voor de noodzakelijkheid der gewone bestuursuitgaven stelt het Bestuur zich op het standpunt van een star conservatisme, hetwelk wordt opgedrongen aan een ieder, die het niet gelooven wil: er moet behouden worden „een staat van zaken, dien het Rijk in zijn koloniën bestendigd zal wenschen te zien." (Mem. v. Antw.) Komen de uitgaven, noodzakelijk voor een goede rechtsbetrachting op de Bovenwindsche in 't geding, dan staat men weer met beide beenen op het standpunt der bezuiniging: bij gebrek aan middelen moet men zich maar behelpen. Neem voorts de altijd stijgende uitgaven voor onderwijs en landbouw. Op welken grondslag de noodzakelijkheid al dezer uitgaven wordt bewezen ligt voor mij vooralsnog in 't duister. Wel is merkbaar, dat een stelsel van persoonlijke ideëen zeer gevoelig werkt op de theorie der noodzakelijkheid, zoodat telkens en telkens de vraag op de lippen komt, of men zich in onze arme kolonie nog een zeker dilettantisme durft veroorlooven.

Nu, dat bij zoo'n veelheid en verscheidenheid van noodzakelijksgronden, waaronder een keuze wordt gedaan al naar gelang het oogenblik het eischt, geen vruchtbare discussies ten tapijte kunnen gebracht worden, wie zal 't ontkennen? De uitzetting der notulen is hiervan een gevolg; maar op dergelijken groei valt niet te roemen, veeleer moet die betreurd en tegengaan worden als de groei van wildvleesch op een heelende wonde.

Uit vorenstaande kan de noodzakelijksheidstorie, opgevat en beoordeeld door onze wetgevende macht, wel niet meer als een deugdelijke grondslag worden volgehouden: de meeningsverschillen immers hebben te veel diepgang. En toch, om van het streven naar opbeuring der kolonie en niet minder naar bezuiniging geen voos parool te maken, moet naar meer eenheid in denken en willen worden gestreefd, hetgeen alleen mogelijk is bij een solieden grondslag. Reeds uit een recent feit kan bewezen worden, hoe het gebrek aan een degelijken grondslag in bestuur van het overigens zoo eendrachtig streven naar bezuiniging een holle frase dreigt te maken. Was de Kol. Raad niet algemeen b. v. tegen het invoeren van schooltuinen ? Men zag de noodzakelijkheid ervan niet in. Waarom? Omdat ze bij een eerste pogen mislukt zijn. (Ook bij de landbouwproeven sprak men druk van mislukking.) Een flink contra-argument werd echter niet gehoord; want men zal toch niet durven volhouden, dat op mislukking de theorie der noodzakelijkheid stevig staat. Wat is nu het gevolg? De uitgaven voor schooltuinen zijn toch toegestaan en ondergebracht bij de gewone schooluitgaven. En binnen een niet te langen tijd zal men toch, al is het dan *zeulinggewijze*, worden meegetrokken. Immers werd dezer dagen reeds op de publieke (?) opinie *gewerkt*, toen in een schoolvergadering de noodzakelijkheid van schooltuinen werd bepleit. En toch zijn dergelijke vergaderingen de minst betrouwbare in deze.

In de Mem. v. Antw. op de Begr. 1909 nu wordt op een meer bepaalde basis der noodzakelijkheidstheorie gewezen.

Daar heet het, dat tegen uitzetting van uitgaven moet gewaakt worden, „voor zoover dit met behartiging van het *algemeen belang* en met de eischen van een *goed geregelden dienst* is overeen te brengen." (§1) Met deze stelling zouden we vrede kunnen nemen zonder eenig voorbehoud echter, ware het niet te duidelijk, hoe deze these door het Bestuur wordt opgevat. Deze beide noodzakelijkheidsfactoren toch worden begrepen als twee op zich zelf staande en met elkaar niets of zeer weinig gemeen hebbende. Bewijst de jongste geschiedenis onzer wetgeving dit niet? Jaar na jaar zijn er klachten geuit door den kol. Raad, dat het Bestuur naar het theortisch volmaakte in den dienst streeft. Bij de ontwerpen der belastingherziening werd een technisch plan uitgewerkt, zonder met het algemeen belang te rekenen. Want de kamer van koophandel, de vertegenwoordigders van de algemeene handelsbelangen, werd om geen advies gevraagd. Evenzoo moest de inkomstenbelasting het merk van uniformiteit dragen, zonder te vragen, of de lasten over de burgers wel naar rechtvaardigheid werden verdeeld. En toen een groot aantal burgers protesteerden, heette dit protest een uiting eener oogenblikkelijke opwinding. Vandaar moeten we tegen de stelling in de mem. v. Antw. ten hevigste protest aanteekenen. Niet alleen als zijnde een zonde tegen de gezonde staatswetenschap, maar ook als een beletsel om tot de vereischte eenheid te geraken in onze wetgeving. Dat er een meer bepaalde omlijning wordt gegeven ter beoordeling van de noodzakelijkheid der uitgaven en een vastere basis onzer wetgeving in 't algemeen, is de verdienste der mem. v. Antw. Maar kan het den toets der waarheid niet doorstaan, dan brengt het al maar door verwarring.

Voor een goed geregelden dienst is, wat van zelf spreekt, een zekere volmaaktheid niet te ontberen èn wat den vorm van het bestuurlichaam betreft èn ten opzichte van zijn levensuitingen, het administratieve leven. Daarop houdt zich een lichaam recht, daar het is een zelfstandig organisme, een moreele persoonlijkheid, levend zijn eigen leven voor een bepaald eigen doel. Deze volmaaktheid van bestaan en leven is echter niet absoluut maar betrekkelijk. In zooverre n.l. het overeenkomt met de natuurlijke verhouding der maatschappij, en met den grond van ontwikkeling der bevolking en verdere locale toestanden is zulk een bestuursregeling volmaakt te noemen; voor zoover het daarvan afwijkt, is zij onvolmaakt, al moge zij nog zoo volmaakt in zich zelve zijn.

De openbare macht is immers slechts een deel van het geheel en moet zich dus aanpassen bij het geheel. Een professorale kop op den van zwaar werken gebogen romp eens werkmans is een karikatuur; daarop hoort een andere kop om een passend geheel te maken, zonder nog in volmaaktheid te kort te schieten. Kortom de eenige norm in de wetgeving moet zijn het *algemeen belang*; ook in de beoordeeling der bestuursuitgaven moet het algemeen belang den doorslag geven.

Deze eenige, enkelvoudige en vaste grondslag is natuurlijk geen kameleon. Wel kan het algemeen belang, concreet genomen, veranderen, maar niet naar de wisselende inzichten van een wetgever, maar alleen overeenkomstig de verandering van toestanden en belangen der samenleving. Het belang van het algemeen is gebaseerd op de wettige rechten en plichten der gemeenschap.

Zou in het licht dezer beschouwing niet beter tot overeenstemming in onze wetgeving zijn te komen? Dan zal bij een eerlang te verwachten voorstel tot reorganisatie der administratieve regeling men zich niet op verschillende standpunten stellen, eenerzijds op dat der bezuiniging, anderzijds op dat van een overdreven conservatisme, waaruit natuurlijk onvruchtbare verwikkelingen groeien en op slot van rekening desorganisatie. En hoe geheel anders ware onze wetgeving geloopen op onderwijsgebied! Men zou dan algemeen inzien, dat dergelijke wetgeving niet dient het algemeen belang, daar zij geen rekening houdt met locale toestanden, de bizondere bekwaamheden en beschavingshoogte der bevolking. Ook zouden geen gelden worden toegestaan ter vermenigvuldiging van scholen, een handjevol burgers ten gerieve. Dit is particulier belang. Veel beter zou de wettelijke rechtvaardigheid beoefend worden, vooral in verdeeling van lasten en rechten der burgers.

In één woord: door zich op het eenig ware standpunt te stellen van het algemeen belang, zou de wetgeving vruchtbaarder zijn, en meer bezuinigd worden dan door zich herhaaldelijk op het standpunt der bezuiniging te plaatsen of op welk ander ook.

Wil men dus gaan reorganiseeren, late men dan met zelf-reorganisatie aanvangen.

---

heeft niets te beteekenen.

Op bevel van den kapitein kroop een der passagiers, een dragonder, het touwwerk in, met het mes van den kapitein tusschen de tanden. De wakkere dragonder sneed den ballon van onder stuk, zoodat het gas deels ontsnappen kon en de bol verder als parachute zou kunnen werken.

Daarop daalden wij, wij kwamen weer terug in de wolken. Maar de dragonder moest nog weer naar boven klimmen en opnieuw een snee aan het doek toebrengen, want het ging te langzaam. Maar toen scheurde de ballon bijna heelemaal stuk door den wind. Het was toen geen dalen meer, maar vallen. De mannen verlieten het schuitje en klampten zich vast in de touwen, want het schuitje dreigde los te raken. Ik dacht dat ik ieder oogenblik naar beneden geworpen zou worden. Plotseling werden wij door een wervelwind als een bromtol rondgedraaid. Soms werd de bol kleiner en kreeg hij den vorm van een klos en dan vielen wij als de bliksem zoo snel, maar dan schoot opeens de wind weer onder het doek en de ballon zette weer uit; het ging dan weer langzamer. Onder vreeselijke schokken daalden wij, de schuit soms hooger dan het doek. Van de redding wist deze luchtreiziger niet veel te vertellen. Het was als een nachtmerrie.

Deze algemeene beschouwing, alhoewel oorspronkelijk niet in mijn aanliggende, meende ik nuttig ter leiding en ter vergemakkeling van in volgend opstel over de reorganisatie op de Bovenwindsche eilanden.

G.

## Aruba.

*1 di Juli 1908.*

Daar het een feit is dat het gouvernement den steiger met al de daarop staand gebouwen heeft overgenomen van de *Aruba Gold Company Ltd.* kan het ter benuttiging dier gebouwen in gronden niet beter doen dan ten oosten dier plaats den nieuwen aan te leggen steiger te bouwen, daar de noodige entrepots en kantoren, waarvan wij in onze vorige correspondentie, spraken met een weinig verandering kunnen in gebruik worden genomen. Wellicht heeft het plan om op *Secoe meimei* de lang verwachte aanlegplaats der schepen en stoombooten te maken, het gouvernement aangezet den koop van de goudmaatschappij toe te slaan. Zoo zulks niet het doel geweest is, geeft het nu zeker een bewijs te meer, om niet vóór het huis van den gezaghebber, maar wel beoosten dier aangekochte plaats den nieuwen steiger te bouwen.

Gelijk wij vernemen is er voor al die loodsen op het terrein der A. G. C. Ld. met steiger incluis slechts 800 gulden betaald. Een koopje voor het gouvernement daar wij anders duizenden zou noodig hebben gehad voor het bouwen van nieuwe.

Daar het hout schaars is op Aruba is het een flinke opzet van de Heeren C. Eman en I. Arends dat zij hier twee groote kalkovens gebouwd hebben, waar zij goedkoop met steenkolen kalk kunnen branden. Wij vernamen dat binnenkort ook een ander zoo een oven gaat optrekken. Wanneer men nu maar goed oppast, dat de concurrentie niet doodt wat eerst sinds eenige dagen leeft.

# Nieuwsberichten.

## Curaçao.

### Aan Hare Majesteit.

De H. E. G. Heer Gouverneur der Kolonie heeft aan de drie Vereenigingen, die Z.H.E.G. verzocht hadden het adres aan H. M. de Koningin te willen ondersteunen en door te zenden naar Den Haag, bericht, dat het adres verzonden is aan Z. Exc. den Minister van Koloniën om hetdoor diens tusschenkomst Hare Majesteit aan te bieden.

### De „Aruba Goud Maatschappij."

Uit de openbaarmaking der Statuten op de laatste pagina van Ons blad zien Onze Lezers, dat deze Vereeniging thans wettig bestaat en erkend is door het Gouvernement.

Hopen wij, dat de Aruba Goud Maatschappij door milde concessies van het Gouvernement in staat worde gesteld spoedig haren arbeid te beginnen en met vrucht voort te zetten. Een lang en rijk leven zij deze nieuwe Vereeniging toegewenscht.

### Pest.

Dato 4 Juli heeft de Minister van Buitenlandsche zaken van Venezuela aan den Duitschen Gezant, den Deken van het Corps Diplomatique te Caracas, officieel mededeeling gedaan, dat de pest te La Guaira geheel en al heeft opgehouden.

Over Caracas en Puerto-Cabello geen nadere berichten ontvangen.

Op Trinidad waren 8 Juli ll, nog 5 personen in observatie in het hospitaal. Sinds 30 Juni hadden zich geen sterfgevallen meer voorgedaan.

### Stadsreiniging.

Gedurende de laatste acht dagen werden in het fiscalaat aangebracht:

151 ratten.
613 muizen.

De gewone werkzaamheden der stadsreiniging werden evenals vroeger voortgezet,

Wij verheugen ons ten zeerste, dat de betrokken Autoriteiten steeds een waakzaam oog blijven houden op de zindelijkheid in straten en stegen en pleinen en verwachten van het Publiek de volle medewerking met het Bestuur om ook binnenshuis en op particuliere erven de zindelijkheid te blijven betrachten.

God dank, bleven wij tot dusverre van besmetting gespaard, maar het gevaar is nog volstrekt niet geweken, doch komt in tegendeel dichter bij. Men blijve dus de zoo hoog noodige voorzorgen nemen.

De schepen liggen thans stil in onze haven; zou men deze gedwongen rust niet kunnen benutten om ook die scheepjes eens een goede beurt te geven, niet alleen wat schoonmaken, maar vooral wat rattenverdelging betreft. In de ratten aan boord der schepen schuilt voor ons groot gevaar, als die schepen weder aan 't varen raken en de plaatsen waar pest geheerscht heeft weder aandoen.

### Woorden wekken, Voorbeelden trekken.

Onze geachte Collega *El Imparcial* die zoo krachtig aanspoorde om in den omtrek nieuwe betrekkingen op te sporen en aan te knoopen voor handel en scheepvaart, maakt met rechtmatige voldoening melding van het prachtig bewijs van buitengewone activiteit door den Heer I. Van Lier Ez. gegeven.

Mede als gevolg der decreten van Pres. Castro was hier gebrek aan groot slachtvee ontstaan.

Voorzien van aanbevelingen van der Heer Joaquin Contreras, Consul van Columbia op dit eiland, vertrok de Heer Van Lier naar Columbia en mocht zoozeer in zijn edel pogen slagen, dat ZEd. reeds Dinsdagmorgen hier kon aanvoeren 90 koeien, terwijl hij een overeenkomst sluiten kon, waardoor maandelijks 60 koeien naar Curaçao zullen worden verzonden. Ook werd een groote hoeveelheid *panela*, het onontbeerlijk volksvoedsel, van daar medegebracht.

Er bestaat tevens gegronde hoop dat wij in het vervolg van Columbia uit het fijn hoedenstroo zullen kunnen bekomen, noodig voor de volksindustrie, het hoedenvlechten.

Den Heer Van Lier gelukwenschend met zijn schitterend succes, hopen wij dat zijn luid sprekend voorbeeld navolging zal vinden en verschillende schepen niet langer stil zullen blijven liggen, maar het ruime sop in zullen gaan op zoek naar vracht.

### Volhardingsvermogen van ons volk

Het is bekend, dat ons arme buitenvolk jaar in jaar uit mais blijft planten, soms twee, driemaal in hetzelfde seizoen, al leert de ondervinding, dat slechts hoogst zelden een flinke oogst wordt binnen gehaald, omdat wij alleen bij hooge uitzondering een voldoend regenjaar hebben. En toch blijft het volk tevreden en blijgemoed, en begint weer vol moed den grond te bewerken en te zaaien, zoodra de regentijd is aangebroken en de eerste groote regens gevallen zijn.

Minder bekend is misschien, hoe taai het volk vasthoudt aan de eenige industrie, welke hier bestaat, het hoedenvlechten.

Nu er weer fijn stroo op het land is, koopen ze een bos voor 7½ cent. Twee van die bossen zijn er noodig voor één hoed.

Zij moeten dus aan stroo 15 centen uitgeven. Als zij nu hard doorwerken kunnen zij een hoed per dag afleveren en ontvangen dan *20 cent, of 5 cent verdienste voor een heelen dag* werk.

En ziet nu eens met hoeveel opgewektheid zij doorgaan met vlechten.

't Is ook het eenige, wat hun nog overblijft, anders waren de meesten geheel en al zonder verdiensten.

Maar, waar zal men dit het Curaçaosche volk nadoen.

Hard werken voor 5 cts daags! En te vreden blijven en opgeruimd bij maanden lang honger lijden en gebrek.

Ons volk is een goed slag volk van zeer meegaanden aard.

Men mocht er wel iets meer voor doen, zij verdienen het.

Als men wacht tot zij beginnen te schreeuwen om hulp en onderstand, is het zeker te laat.

Zij houden vol, zoolang zij kunnen

### Ingezonden Mededeelingen.

# Attentie!

Daar de ondergeteekende voornemens is zich binnenkort in de stad te vestigen, biedt hij te koop aan het achter den Gouvernementstuin „Cas Chikitoe" gelegen buitenverblijf

## „*Villa Antonia*"

met flinken regenbak, badkamer, stalling, etc. benevens een net rijtuigje en een zesjarig paard, zoowel puik rij- als trekdier, alsook een Amerikaansch rijzadel in goeden staat.

Curaçao, 11 Juli 1908.

I. S. Scheidelaar

Breede Straat, Overzijde.



# Buitenland.

## Venezuela-Amerika.

### Bloemlezing uit Amerik. couranten.

New-York Times, *Juni 24*.—Washington, 24 Juni.—Terwijl alles gedaan wordt, om het gewicht der handeling van dit gouvernement in het afbreken der diplomatieke betrekkingen met Venezuela tot de kleinste verhoudingen terug te brengen, is er een hardnekkige meening dat er voorteekenen zijn, die duiden op een scherp en beslissend optreden in het geval van de Zuid-Amerikaansche Republiek.

Oorlogsschepen zullen Jacob Sleeper, den Zaakgelastigde, en Luit. Francis A. Ruggles, militair attaché, naar Amerika brengen. Aan het Staats-departement werd bevestigd, dat de Amerikaansche legatie gesloten is. De Braziliaansche Gezant zal een oog houden op de Amerikaansche zaken, totdat een beslissing komt, hetzij langs diplomatieken weg, of door het gebruik van sommige krachtiger maatregelen.

De terugroeping van de Amerikaansche vertegenwoordigers uit de Venezolaansche hoofdstad op dit oogenblik wordt beschouwd als een direct gevolg van de actie van den Senaat, die verleden winter, omtrent het midden der zitting, verzocht in kennis gesteld te worden met de omvangrijke correspondentie tusschen Washington en Caracas. De lezing van deze correspondentie bracht de leden van het comité voor Buitenl. Zaken tot verzaking.

„President Castro," is bezig een goede klap voor z'n broek uit te lokken", zegde Senator Cullom, president van het Comité, terwijl hij het White House verliet. „Wij moeten hem een beetje meer gelegenheid geven; maar ons geduld vliegt weg." Het was dit verlangen om President Castro nog eene kans te geven, dat invloed had op het uitstellen van het comité van Buitenl. Zaken.

### Zal geen paspoort vragen.

Señor Veloz Goiticoa, de Venezolaansche zaakgelastigde in Washington, bezocht heden het staats-departement. Hij sprak met den waarnemenden Secretaris Adee; maar deze laatste weigerde het onderwerp der conferentie mede te deelen. De Heer Veloz heeft niet het minste idee zijn paspoort te vragen tengevolge van de verwijdering van Jacob Sleeper, de amerikaansche zaakgelastigde, uit Caracas.

De heer Veloz is verscheidene dagen in New-York geweest en keerde eerst om 1 uur dezen morgen naar Washington terug en wist niets van wat gebeurd was in Venezuela in verband met de sluiting der Amerikaansche legatie aldaar, vóórdat hij dezen morgen de couranten las. Niets had hem voorbereid op dit optreden van de zijde van het Staatsdepartement, en de laatste mail uit zijn land liep tot 12 Juni. Deze deelde hem mede, dat alles rustig was; er werd zelfs geen melding in gemaakt van bubonische pest, die heerschte, naar men verzekerde, in sommige der havens, ja zelfs in de hoofdstad Caracas.

Bij gebrek aan eenige instructies van zijne Regeering zal de heer Veloz zijn paspoort niet vragen; en het is zoo goed als zeker, dat hij zulke instructie niet verwacht. Hij zal waarschijnlijk op niet-officieele wijze stappen doen om te weten te komen de beschikkingen van het Staats-departement te zijnen opzichte. Het mag gezegd worden, dat de heer Veloz bij de officieele wereld in Washington hoog staat aangeschreven. Dat het terugroepen van de Amerikaansche Legatie van Venezuela een groote verrassing was voor President Castro en dat hij eenigszins verbluft stond bij het zakelijk optreden van de Amerikaansche Regeering, lijdt geen twijfel.

### Castro's lijfblad vriendelijk gezind.

Het artikel van *El Constitucional*, Castro's lijfblad, bewerend, dat, niet tegenstaande de handeling van het Amerikaansche Gouvernement, dat zijne legatie terugriep, „de broederlijkheid en achting van het Venezolaansche Gouvernement tegenover de Vereenigde Staten", niet zou verzwakt worden wordt hier met bijzondere belangstelling opgenomen, wijl de kolommen van dat blad altijd gevuld geweest zijn met beschuldigingen tegen de Ver. Staten. *El Constitucional* is zoozeer beschouwd als het persoonlijk orgaan van Castro, dat niemand er aan twijfelt of Castro geeft persoonlijk den toon aan van 't hoofdartikel, als het niet zijn eigen maaksel is,

De waarn. Secretaris Adee heeft met minister Root gesproken, en het is waarschijnlijk, dat binnenkort een conferentie zal gehouden worden tusschen Minister Root, den bij-Secretaris Bacon en den waarn. Secretaris Adee; de uitslag van het ter inzage geven der correspondentie tusschen Washington en Caracas aan den Senaat, zal waarschijnlijk openbaar gemaakt worden.

Een telegram werd gisteren ontvangen van Mr. Sleeper via Willemstad, maar het was gedateerd uit Caracas en geeft alleen bijzonderheden over de pest. Op dien datum geeft Mr. Sleeper te kennen, dat geen nieuwe gevallen van pest zich te Caracas hebben voorgedaan sinds 13 Juni. Te La Guaira, de zeehaven van Caracas, waren er den 15 Juni 8 nieuwe gevallen en op den 19 vijf gevallen, waarvan 1 doodelijk.

### Betrekkingen totaal afgebroken.

Het afbreken der diplomatieke betrekkingen tusschen America en Venezuela wordt hier beschouwd als geheel en al voldongen en het is voor het Staatsdepartement niet noodig aan het Venezolaansche Gouvernement meerdere kennisgeving te doen dan Mr. Sleeper gaf toen hij uit Caracas vertrok en besliste, dat de Braziliaansche Legatie het archief der Amerikaansche Legatie zou overnemen.

De weigering der Venezolaansche Regeering om aan Mr. Sleeper zijn paspoort te geven, toen hij dat vroeg, wordt door het Latijnsch-Amerikaansch element alhier (Washington) als een ongelukkig teeken beschouwd. Men gelooft, dat Mr. Sleeper zijn paspoort (dat hij zeker gekregen zou hebben, als hij aangedrongen had) niet vroeg als een politieke stap, maar er met het doel om zich en de legatie vrijen doortocht te verschaffen door de stoomschipagentschap dons, die hij moest passeeren, om zijn schip te bereiken.

*New-York Times, Juni 24.*

De werkelijke quaesties tusschen de Ver. Staten en Venezuela zijn vooral het niet ontvangen van Amerikaansche vorderingen tegen Venezuela voortkomende uit de vernietiging door het Venezolaansche Gouvernement van verschillende concessies aan Amerikaansche maatschappijen en particulieren, bijzonder aan de asphalt vordering en die van Critchfield, die van de *Orinoco steam navigation Company*, die van Jauret en verscheidene anderen; deze zijn het onderwerp geweest van rapporten aan de Presidenten, aan het Congres. Ons Gouvernement heeft zich beijverd een regeling van die vorderingen te krijgen door arbitrage; maar heeft op alle punten eene weigering beloopen.

Ook is het bekend, dat het deel, door de Ver. Staten genomen in de vroegere bescherming van Venezuela tegen de eischen der Europeesche Mogendheden, geleid heeft tot protesten van de Mogendheden, zoodat onze Regeering daardoor zekere verantwoordelijkheid heeft op zich genomen en het nu de plicht is van onze Regeering Venezuela aan te zetten tot onderhouding der internationale goede betrekkingen niet alleen wat betreft wering der pest; maar ook in het erkennen der rechtmatige vorderingen van vreemde Mogendheden.

De onmogelijkheid voor de Ver. Staten, om zich van deze verplichting te kwijten zonder over te gaan tot sommige dwangmaatregelen, die oorlog zouden kunnen ten gevolge hebben, wordt beschouwd als de oorzaak van de afbreking der diplomatieke betrekkingen met Venezuela. Het onmiddelijke gevolg van deze actie is, Venezuela zelf rechtstreeks verantwoordelijk te laten tegenover de Europeesche Landen, die voelen, dat zij tegen dat land, rechtmatige grieven hebben die herstel eischen.

*New-York Times, 24 Juni.*

### Castro deelt zijn droom mee.

*Parijs*, 23 Juni.—In het interview, dat de correspondent van de „Matin" gehad heeft met Generaal Castro, aan den President het volgende wordt in den mond gelegd: „Ik ben niet bang voor Europa; al de mogendheden kunnen samenspannen, maar Venezuela zal onaantastbaar zijn, zoolang ik leef." Die woorden trekken hier zeer de aandacht.

Verder laat de interviewer Castro aldus spreken: De invasie van vreemde handelslieden in Venezuela, Colombia, Bolivia en Ecuador bedreigt ons volksbestaan. Waarom het te verbergen? Mijn droom is Noordelijk Zuid-Amerika te hervormen en te vereenigen tot gemeenschappelijke verdediging tegen den inval van Europa en het andere Amerika."

President Castro scheen uiterlijk onverschillig, of de diplomatieke betrekkingen met Frankrijk weer zouden worden hervat of niet. Hij verklaarde, dat hij den heer Taigny had uitgezet en de Fransche kabel te niet gedaan, omdat zij de revolutie van Matos hadden gesteund, en hij daagde het Fransche Gouvernement uit dit te outkennen „Minister Clemenceau dreef Mgr. Montagnini uit Frankrijk om geringere reden dan ik had tegen den Heer Taigny", zegde President Castro tot slot en sluiting.

*New-York Herald, Juni 26.*

Officieel bestaat er in Venezuela geen epidemie. Zij is officieel opgeheven door Gral. Castro den 23 Mei, den grooten dag voor de partij der Restauracion. Om dat feest te kunnen vieren, werd een decreet uitgevaardigd, waarbij de epidemie werd verklaard niet meer te bestaan. Maar de pest-microbe blijft zich in La Guaira voortplanten; er is weinig beterschap niet tegenstaande de heldhaftige pogingen tot wering, die gedaan zijn met het weinige geld bijeengebracht door de kooplieden van Caracas en La Guaira nl. $10.000. Het Gouvernement zond slechts $200 per week. In aanmerking genomen, dat de bevolking van La Guaira geheel en al afhangt van scheepvaart en dat er in bijna drie weken geen schepen zijn geweest, is het werkelijk te verwonderen, hoe de armen het hebben kunnen uithouden. Niet tegenstaande het zoogenaamde sanitaire cordon, zijn er een menigte naar het binnenland getrokken.

Geen sanitaire maatregelen zijn in Caracas getroffen behalve de verplichte ontsmetting van het café *La India*. Daar zijn twee redenen voor. De eene is, dat er officieel geen pest heerscht, en elke buitengewone maatregel zou in tegenspraak komen met deze positie.

(*Wordt vervolgd.*)

## Advertentien.



## BEKENDMAKING.

Ingevolge Art. 38 van het Wetboek van Koophandel heeft het Bestuur der op Aruba gevestigde naamlooze vennootschap „Aruba Goud Maatschappij" de eer de akte van oprichting van genoemde vennootschap hierbij te publiceeren.

*In naam der Koningin!*

Heden den zeven en twintigsten Juni negentien honderd en acht verschenen voor mij ENRIQUE IRAUSQUIN, notaris op het eiland Aruba, resideerende in de Oranjestad aldaar, in tegenwoordigheid van de twee na te noemen getuigen:

De Heeren LEONARDO JOHAN MACABEO HENRIQUEZ, koopman, LINDERO CHRISTOFFEL KWARTSZ, koopman, MAXIMILIANO FRANCISCO ARENDS, koopman, RUDOLFO MIGUEL ARENDS, koopman en CAREL THEODOOR PONSON aannemer, zijnde al de comparanten wonende op Aruba en aan mij Notaris bekend;

Die verklaarden zoo voor zich zelven als namens hunne medevennooten, overeengekomen te zijn eene naamlooze vennootschap op dit eiland op te richten onder den naam van „Aruba Goud Maatschappij" en wel onder de volgende voorwaarden bij beschikking van den Gouverneur van Curaçao de dato twintig Juni negentienhonderd en acht, nummer vier honderd acht en negentig goedgekeurd zijn:

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1.

De Aruba Goud Maatschappij is eene naamlooze vennootschap opgericht overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Koophandel.

Art. 2.

Zij is gevestigd op het eiland Aruba voor een tijdvak van vijftig jaren, gerekend van den dag van het verlijden der akte van oprichting.

Art. 3.

Hare operatiën bestaan in:

*a.* het winnen of doen winnen van goud, zilver en koper op het eiland Aruba, krachtens te verkrijgen concessiën.

*b.* het in den handel brengen van hetgeen zij in voege voormeld heeft gewonnen of doen winnen, hetzij bewerkt of onbewerkt, en

*c.* Verder alles te doen hetgeen noodig, nuttig of noodzakelijk moge blijken ter bereiking van haar even omschreven doel.

KAPITAAL-AANDEELEN.

Art. 4.

Het vennootschappelijk kapitaal bedraagt veertigduizend gulden (f 40.000) verdeeld in vierhonderd aandeelen op naam, ieder van honderd gulden.

Art. 5.

Elk aandeel geeft in den eigendom van het vennootschappelijk kapitaal, zoomede van het reserve-fonds en in de verdeeling der winsten recht op een gedeelte in de verhouding tot het aantal uitgegeven aandeelen.

Art. 6.

Het rechtmatig bezit van een aandeel houdt van rechtswege in de aansluiting tot de statuten der vennootschap, mitsgaders tot de besluiten harer Algemeene Vergadering.

Art. 7.

De aandeelhouders zijn in geen geval verder aansprakelijk dan voor het volle beloop hunner aandeelen.

Art. 8.

De aandeelhouders moeten domicilie kiezen in het stadsdistrict op het eiland Aruba.

Het door den aandeelhouder gekozen domicilie blijft dat der erfgenamen of rechtverkrijgenden, zoomede van zijnen of hunnen vertegenwoordiger, zoolang geen ander is opgegeven.

Art. 9.

Het rechtmatig bezit van elk aandeel geeft recht op een stem.

Echter kan dezelfde persoon voor zichzelf niet meer dan zes stemmen uitbrengen.

Art. 10.

Ieder aandeelhouder is gerechtigd een speciaal gemachtigde te benoemen om hem op de Algemeene Vergaderingen te vervangen. Hij is bevoegd een vertegenwoordiger aan te stellen om in alle opzichten bij de vennootschap in zijne plaats op te treden.

Tot overdracht van een of meer aandeelen wordt een uitdrukkelijke lastgeving vereischt.

Deze benoeming geschiedt bij authentieke of onderhandsche akte of wel door middel van een brief aan het Bestuur gericht.

Art. 11.

Tot gemachtigde of vertegenwoordiger kan ieder meerderjarig mannelijk persoon benoemd worden.

Art. 12.

Overdracht van aandeelen heeft plaats door eene verklaring van den aandeelhouder of van zijn gemachtigde en den verkrijger of diens gemachtigde in de boeken der vennootschap ingeschreven en door partijen onderteekend.

Bij toebedeeling, bij scheiding, bij legaat, bij gerechtelijken of openbaren koop van een aandeel, geschiedt de overdracht door de daartoe betrekkelijke akte of een authentiek uittreksel daarvan door of van wege den nieuwen verkrijger in de boeken der vennootschap te doen inschrijven en door of van wege hem onderteekend.

Art. 13.

Jaarlijks na het afsluiten der boeken en het goedkeuren van de Balans over het afgeloopen jaar wordt aan de aandeelhouders een dividend, door de algemeene vergadering vast te stellen, uitgekeerd, tenzij in die vergadering unaniem mocht worden beslist, die uitkeering over het afgeloopen jaar niet te doen plaats hebben.

Art. 14.

Het reserve-fonds dezer vennootschap zal door jaarlijksche overschrijving van minstens vijf percent der zuivere winst tot vijftig duizend gulden (f 50.000) kunnen worden opgevoerd.

BESTUUR.

Art. 15.

Het Bestuur der Vennootschap bestaat uit een Voorzitter, een onder-voorzitter, een secretaris-penningmeester en twee plaatsvervangers.

Zij worden in de jaarlijksche Algemeene Vergadering voor een tijdvak van een jaar gekozen uit de aandeelhouders.

De benoeming van het eerste Bestuur geschiedt in een Algemeene Vergadering te houden op denzelfden dag waarop de akte van oprichting der vennootschap verleden wordt.

Art. 16.

De aftredende leden van het Bestuur zijn dadelijk herkiesbaar.

Art. 17.

Bij verhindering of ontstentenis van een der leden van het Bestuur worden zijne functiën door het Bestuur opgedragen aan een der overige bestuursleden.

Art. 18.

Het Bestuur is belast met alle werkzaamheden en bevoegd tot alle handelingen, welke voor een goed beheer noodig zijn voor zoover deze bij de statuten niet aan anderen zijn opgedragen.

Het benoemt en ontslaat de ambtenaren.

Art. 19.

De voorzitter vertegenwoordigt de Vennootschap in en buiten rechten.

Bij ontstentenis of verhindering van dezen wordt hij vervangen door den ondervoorzitter of door een ander door het Bestuur aan te wijzen bestuurslid.

Art. 20.

Het Bestuur vergadert een maal 's maands en verder zoo dikwerf de Voorzitter of die hem vervangt uit eigen beweging of op verzoek van twee of meer leden van het Bestuur een vergadering bijeenroept, waartoe hij, in het laatste geval binnen twee dagen na het gedaan verzoek verplicht is.

Voor elke vergadering worden de leden minstens een dag te voren geconvoceerd.

Art. 21.

Tot het houden eener vergadering wordt de tegenwoordigheid van minstens drie leden van het Bestuur vereischt.

Dit getal niet tegenwoordig zijnde wordt eene nadere vergadering binnen acht dagen bijeengeroepen.

Bij onvoltalligheid van deze vergadering bepalen de tegenwoordig zijnde leden of het noodzakelijk is de behandeling der aangehouden punten aan eene algemeene Vergadering te onderwerpen en wanneer deze zal plaats hebben.

Art. 22.

Over alle onderwerpen wordt bij meerderheid van stemmen beslist.

Over personen geschiedt het stemmen bij ongeteekende stembriefjes.

Bij staking van stemmen wordt het voorstel aangehouden tot een volgende vergadering binnen twee dagen bij een te roepen.

Bij herhaalde staking wordt het voorstel als niet aangenomen beschouwd.

Art. 23.

Ingeval er om welke reden ook een vacature ontstaat in het Bestuur wordt daarin op de wijze bij artikel zeventien bepaald voorzien en zal het Bestuur verder binnen eene maand na het ontstaan dier vacature eene Algemeene Vergadering bijeenroepen teneinde de vacatureplaats in het Bestuur definitief aan te vullen.

Art. 24.

Het Bestuur stelt het jaarlijksch verslag op dat aan de goedkeuring der Algemeene Vergadering wordt onderworpen.

Minstens acht dagen voor het houden van die vergadering wordt een exemplaar van dat verslag ten kantore der vennootschap ter inzage van de aandeelhouders gedeponeerd.

ALGEMEENE VERGADERINGEN.

Art. 25.

Jaarlijks wordt in de maand Juli eene algemeene vergadering gehouden.

In die vergadering wordt:

1°. Een beredeneerd verslag uitgebracht van de werking der vennootschap over het afgeloopen dienstjaar.

2°. De balans van dat jaar aan de goedkeuring der aandeelhouders onderworpen.

3°. Het op het reserve-fonds te brengen bedrag bepaald.

4°. Het uit te keeren dividend vastgesteld.

5°. De vacaturen van bestuursleden en plaatsvervanger aangevuld.

6°. Een commissie benoemd bestaande uit twee leden, om gedurende het loopend jaar de werkzaamheden van het Bestuur na te gaan en daarover rapport uit te brengen aan de algemeene Vergadering.

7°. Elk voorstel behandeld in het belang der vennootschap door het Bestuur of een aandeelhouder gedaan.

Art. 26.

Buitengewone Algemeene Vergaderingen worden belegd wanneer het Bestuur dit noodig oordeelt of minstens twaalf aandeelhouders daartoe bij het Bestuur, met opgave der onderwerpen, die zij wenschen in behandeling te brengen, aanzoek doen.

Aan zoodanig verzoek moet binnen acht dagen gevolg worden gegeven.

Ook de commissie in het vorig artikel bedoeld heeft de bevoegdheid met opgave van rede het Bestuur uit te noodigen eene buitengewone Algemeene Vergadering bijeen te roepen.

Art. 27.

De oproepingen voor de Algemeene Vergaderingen geschieden minstens twee dagen voor het houden dezer door circulaire-brieven aan het gekozen domicilie.

28

Tot het houden eener Algemeene Vergadering wordt de tegenwoordigheid van minstens een derde der aandeelhouders vereischt.

Zoo dit getal niet aanwezig is, wordt de vergadering hoogstens acht dagen, uitgesteld en dan met het tegenwoordig zijnde aantal gehouden.

Van het uitstellen der vergadering wordt kennis gegeven op de wijze bij het vorig artikel bedoeld.

Art. 29.

Het bepaalde bij art. twee en twintig is op de algemeene Vergaderingen toepasselijk.

Voor wijziging of verandering in deze statuten wordt twee derde der uitgebrachte stemmen vereischt.

Tot de ontbinding der vennootschap kan niet worden overgegaan dan wanneer minstens drie vierde der uitgebrachte stemmen daar voor is.

### Waarvan akte

Gedaan en verleden op Aruba ten kantore van mij, notaris, in tegenwoordigheid van de heeren NICOLAAS HERMAN HENRIQUEZ, onderwijzer, en WILLEM CROES, Kweekeling, beiden wonende op Aruba, mij notaris bekend, als getuigen, die deze akte onmiddelijk na gedane voorlezing met de comparanten en mij, notaris, hebben onderteekend.

L. J. M. HENRIQUEZ
L. C. KWARTSZ
MAX F. ARENDS
RUDOLFO M. ARENDS
C. F. PONSON
N. H. HENRIQUEZ
W. CROES.

E. IRAUSQUIN—Notaris.

Aruba den 7den Juli 1908

Namens het Bestuur
L. C. KWARTSZ.
Secr.